

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Thronus Dei Maria Deipara

Spinelli, Pietro Antonio

Coloniæ Agrippinæ, 1696

S. Bernardinus Senensis, n. 17

[urn:nbn:de:hbz:466:1-46853](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-46853)

Cum An-
gelum
falsam
nem An-
gelum ve-
ritatem
nosterio
ferebat
Per Deipa-
ram Chris-
to est de-
spicata.

attigeret. Atque his in Deiparæ pietatē veluti
fundamenti positis ad magnum sanctitatis
culmen euaſit. Septimum iam agens ætatis
annum perpetuæ virginitatē votum Deo ac
Deiparæ nuncupauit. Nec minus admirabile
fuit illud, quod post aliquot annos tempore
bacchanalium, cum alij gulæ & ventri serui-
unt, in suam se cellulam abdidit. Fidei perfe-
ctionem à Domino ardentissimè petens; tan-
dem ei Christus corporeis sese oculis specta-
ndum exhibuit cum sanctissima sua genitrice,
& beatissimis Ioanne Euangelista, Paulo A-
postolo; ac beato Dominico, ipſo Rege Dauid
pialterium suauissimè modulante. Hic beata
Dei genitrix S. Catharinæ dexteram accipiens,
& digitis extendens ad filium, postulabat: vt
ipsam Catharinam dignaretur sibi desponsare
in Fide; quod annuens Christus, annulum pro-
tulit aureum quatuor gemmis, & ad mane in
summitate insignem, quem annulari digito
imposuit dicens: *Ecce desponsus te mihi Creato-
ri, & Saluatori tuo in Fide, tu autem desincepti
uirginitate age; & recedente Domino annulus in
digito remansit, qui tamen non nisi à S. Catha-
rina videbatur: quam verò familiarem cum
ipsa consuetudinem Deipara haberet, illud
facile declarat; quod vt dixi cap. 20. ob le-
uem culpam eam arguere dignata sit, quod-
que panes cum ea ex farina quadam corrupta
egregios in pauperum vſus efficere volue-
rit.*

S. VINCENTIVS FERRERIVS

Ordinis Prædicatorum.

16 S. Vincentius Ferrerius ex Ordine Prædica-
torum sanctitate inclutus, & Concionator
verè apostolicus; qui non solum triginta
tria millia tum Judæorum, tum Satacenorum
ad Christianam sacra suscipienda adduxit,
sed etiam supra centum millia flagitiosorum
hominum suis concionibus ad salutarem
peccatorum pœnitentiam permoit, Virgini
beatissimæ cum primis addictus fuit,
cui in suis à dæmone tentationibus enixè se
commendabat. Verùm illud præclarum
in primis, quod ex Virginis sanctissimæ ap-
paritione, vt in libr. 2. eius vitæ cap. 11. apud
Surium tom. 2. habetur, tanta ad eius pieta-
tem facta est accessio, vt postea ad tam sub-
lime vitæ spiritualis culmen illius beneficio
perueniret. Cum enim virginitatem suam

quam perpetuò coluit, nocte quadam Virgini-
num Virginii impensius commendaret, quo
ipsa suo patrocinio eam tutari, ac custodie
dignaretur; huiusmodi vocem audiuit; *Non
omnes possumus esse Virgines: nam tametsi ad hanc
vsque ætatem vrg. nem te appellare potuisti, non
tamen patiar in posterum, vt tam honorificè no-
mine perfruaris: quæ quidem verba cum vir
Dei quid sibi vellent tacitus secum ipse reuo-
lueret; adduci non poterat, vt ea à Deipara
Virgine, quæ virginitatē cultores semper ama-
uit, & continenter adiuuit, profecta esse sibi
persuaderet; in genua igitur cum procubuisset,
ab ipsa Virgine petijt, vt illa verborum ter-
riculamenta declinare dignaretur: nec ita
multò post Virgo beatissima multa luce coru-
sca ei apparens, ipsum confortauit, e quæ dixit,
verba illa à diabolo fuisse prolata, qui bô-
norum operum difficultatem ei propoſuit quò
terrītus ab incepta virtute desisteret; eua-
demque admonuit, dæmonem eius virginita-
tem, aliasque virtutes crebris insidijs impet-
titurum, quate cautus esset, constantique a-
nimo perseveraret; atque in Domino, in quo
omnes dæmonis versutias strenuè supera-
turus esset, speraret, tum Vincentius gratias
Virgini gloriosæ egit: *Ex eoꝝ tempore, inquit
Auctor eius vitæ, Christi militi tantum seruortè
accessit, vt non terrestris homo, sed caelestis Ange-
lus videretur esse.**

B. BERNARDINVS SENENSIS

Ordinis Minorum,

S. Bernardinus Senensis ex Ordine Mino-
rum diuini verbi concionator ætatis suæ
celeberrimus, pietatisque erga sancti-
simum, nomen Iesu apud populum exci-
tandæ studiosissimus, Matrem Iesu singula-
ri amore colebat, cum enim vitam adhuc a-
geret in seculo, inter æquales suos omni pu-
dicitia, & morum honestate (qualem decet
esse Deiparæ alumnus) erat conspicuus,
imaginemque Virginis supra Civitatis Sen-
ensis portam, quam dicunt Camollia, ele-
gantissimè depictam per multos annos quo-
tidie insuſebat. ac flexis, nudisque genibus
preces Virgini offerebat, quam vnice se di-
ligere in qua spes suas collocasse, & per eam
se Dei gratiam, & misericordiam, quam præ-
cipuè expetebat, sperare profitebatur. Post
susceptum verò religiosæ vitæ habitum ad
eandem

Eiusdem
virginitatis
tem cetera
dæmonibus
insidias
Deiparæ
tutatur.

17
S. Bernar-
dinus

Ooo 3

eandem

eandem imaginem non raro accedebat, coronam beatæ Virginis quotidie mira cum animi pietate recitabat; eaque de causa magnis à Peibartus in Stellario lib. 2. part. 2. art. 3. agens de corona Virginis testatur his verbis, Cum ista corona in usum plurimorum venisset S. Bernardinus de Senis Ord. Min. de Obseru. quotidie eam ob orationem Virginis perorabat: cuius die quadam orans ipsam coronam, apparuit beata Virgo dicens: O mi deuote famule multum mihi complacui in tua deuotione, ecce quia me hac corona quotidie honorasti, impetraui à filio meo tibi gratiam miracula faciendi, & predicandi: Et eandem scias te in celo mecum sine fine lataturum,

Peibartus.
S. Bernardinus Senensis coronam recitantis Deipara apparet.

Plurima in eandem munera confert.

partem meorum gaudiorum, & sic ab illo tempore cepi Sanctus miraculis conuascare, & magis gratis abundare. ita Peibartus. Idem quoque Peibartus ait. 2. dixerat relicum fuisse à sanctis Fratribus socijs S. Bernardini Senensis ipsam dum viueret dicere solitum, *Omnem gratiam, quam haberes, vel habuisset, se acquisisse, & obtinuisse per deuotam recordationem gaudiorum beatæ Virginis, in quorum memoriam quotidie Coronam recitabat.* hæc sanctus Bernardinus ex Peibarto, qui ex temporum supputatione potuit optime hæc accepisse à socijs sancti Bernardini, qui obiit anno 1441. Quare mirum non est, si de eadem Virgine deuotissime libenter, & seruenter conciones ad populum habebat, quod non solum vitæ eius auctor, qui eum concionantem audiuit, testatur apud Sanum tomo 3. verum etiam plurimæ eius conciones, quæ impressæ videntur, eaque sæpè in hoc opere citauimus, & sæpè declarant in quibus solidis rationationibus, & ad rigorem theologicum eluctatis ita piè, doctè, ac subtiliter de Virginis præstantia loquitur, ut in illis neque pietas, neque eruditio vlla ex parte desideretur.

Surius.

B. LAURENTIVS IVSTINIANVS
Patriarcha Venetus.

18 S. Laurentius Iustinianus.

B Laurentius Iustinianus serm. de Natiuitate Virg. Deum, inquit, *veneremur in Matre, & Matrem honoremus in filio, quatenus filium Genetricis interpellante pro nobis, vincamus mundum, diabolum superemus, remtamur tentationibus, consequamur gratiam, adipiscamur coronam, atque in Regnum introeamus æternum.* hæc ille.

Dionysius Carthusianus doctrina iuxta, ac pietate insignis quatuor libros de laudibus Virginis edidit, & in lib. 1. art. 3. ad Virginis deuotionem omnes hortatur his verbis: *Totus, inquit, viribus laudemus, ac veneremur, diligamus, ac vereamur præstantissimam Dei matrem; cum hæc ipsum egerimus, recognoscimus nos nihil egisse condignum, nec beneficis eius posse idoneam rependere vicem.* hæc Dionysius, qui tum in Commentarijs in Cantica Cantorum: quorum singula capita peculiaribus enarrationibus, quas articulos vocat, de Christo, ac Deipara, quam singularem sponsam singulariter vnica, atque ineffabilem prædilectam sponsi cœlestis appellat, piè, ac doctè interpretatur, tum etiam in alijs compluribus suæ doctrinæ, quæ elaborauit monumentis, ubi que præclarè, qua in Deiparam flagrabat, pietatis vestigia reliquit, eius enim digni, atque præstantiam aptissimis diuinorum oraculorum testimonijs, si milq; rationibus mirifice extollit ac prædicat, omneque ad eiusdem studium, & amorem excitat, atque inflammat.

B. IGNATIVS LOYOLA SOCIETATIS
Iesu fundator, eiusdemq; Societatis in Deiparam pietas.

Sed iam ad recentiorum, qui insigni erga Virginem pietate nostra ætate claruerunt, exempla transeamus; quæ ut non solum certissimis sunt explorata documentis, sed nostro etiam maxime seculo perspecta, ita alios ad hanc pietatem propius poterunt inflammare. Et quoniam nostra etiam Societas Iesu domestica exempla suppeditat eorum, qui additi in primis sanctissimæ Virginis fuerunt, ea tacita præterenti vniuersa non patiar, sed omisi alijs in hac pietate præclaris quinque tantum recensebo, beatum miseram Ignatium Loyolam nostræ Societatis parentem, B. Franciscum Xauerium, B. Confalium Sylbeiram martyrem, B. Stanislaum Kostka, & B. Aloysium Gonsagan. De quibus hoc eodem ordine nonnulla, quibus eorum erga Virginem studium declarauit, aliquanto fortasse vberius narrare consilium est.